

[Arbejdsministeren.]

— ikke som en regel, ikke som en bestemmelse, men som en vejledning — sagt, at ingen bør have mere end højst 10 km til et arbejdsformidlingskontor eller en arbejdsformidlingsfilial. Det er mit indtryk, at et sådant sigte ikke kan fastholdes fremover. Jeg har, som det vil vides, for et halvt års tid siden iværksat et arbejde med rationalisering af arbejdsformidlingen, og i den forbindelse foretages også undersøgelser vedrørende aktiviteten på samtlige afdelingskontorer. Det materiale, der herved fremkommer, vil indgå i de fortsatte rationaliseringsovervejelser, og rationaliseringsudvalget må altså prøve at stille forslag om, hvilke praktiske konsekvenser det bør få, at visse afdelingskontorer faktisk har en temmelig lav aktivitetsgrad.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) spurgte, om ikke man i stedet for at definere deltidsbeskæftigelse som mellem 20 og 30 timers beskæftigelse om ugen burde sige mellem 15 og 30 timers beskæftigelse. Jeg vil gerne herom, sige, at jeg har fundet det naturligt at følge det forslag, som Wechselsmannudvalget har stillet. Det er jo ikke mindst deltidsbeskæftigelsens problemer, der har givet et meget stort arbejde for dette udvalg og ført til det resultat, som jeg altså har kunnet tilslutte mig ved det lovforslag, jeg har fremsat. Men i det hele taget vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det jo er om ikke en forsøgslovgivning, så dog et nyt område. Der er, som jeg har gjort opmærksom på i fremsættelsen, tale om, at man af kontrolmæssige grunde nok bør være forsigtig i den første omgang, hvor man foretager lovgivning på dette område; så vil der altid være mulighed for siden at tage tingene op igen på baggrund af indhøstede erfaringer.

Hr. Krog Hansen spurgte, om man, når man ikke kan forhøje loftet over arbejdsløshedssatserne, så ikke kunne hæve gulvet under dem. Jeg har en fornemmelse af, at det ikke er noget egentligt problem, der foreligger her, men drøfter det da gerne i udvalget.

Fru Hanne Reintoft talte om det problem, som foreligger med hensyn til invaliditetsydelse, og som vi tidligere har haft lejlighed til at veksle ord om her i tinget. Det regner jeg med kan finde sin løsning, vel at mærke hvis spørgsmålet om arbejds-

løshedsforsikring for pensionister løses på den måde, som jeg har stillet forslag om; så falder en løsning af invaliditetsydelsesproblemet ganske harmonisk ind heri.

Så var der spørgsmålet om, hvordan man ville forholde sig, hvis der var deltidsforsikrede, der søgte beskæftigelse i områder, hvor der var ledighed blandt heltidsarbejdssøgende. Sådan forstod jeg spørgsmålet. Jeg er ikke parat til her at give nogen klar retningslinje. Det er jo et forsøgsområde, som jeg netop har nævnt, og jeg føler mig ikke helt overbevist om, at problemerne vil dukke op på den måde, som fru Hanne Reintoft forestiller sig, nemlig ved at der er personer, der søger de samme job enten som deltids- eller heltidsbeskæftigelse. Men det kan jo drøftes i udvalget. Jeg tror nok, at det er et spørgsmål, hvor indhøstede erfaringer til sin tid vil være det bedste diskussionsgrundlag.

Spørgsmålet om murerens arbejdsvægring, fordi han selv fandt et bedre betalt job end det, han havde fået anvist, er et af dem, jeg gerne vil se konkret. Umiddelbart undrer man sig jo, og når man så har undret sig, er det næste, at man uundgåeligt spørger sig selv: er der mon ikke noget i den historie, man ikke har hørt om?

Så har jeg tilbage kun spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet som en bemærkning til hr. Kai Moltke. Det er klart, at når lovforslag nr. 127 er fremsat til ikrafttræden den 1. april, er det netop for at gøre det muligt for folketinget at få den fornødne tid til en grundig udvalgsbehandling. Men enhver minister har formentlig interesse for en hurtig gennemførelse af sine lovforslag. Spørgsmålet blev drøftet i det 21 mands udvalg, der beskæftigede sig med de aktuelle økonomiske problemer kort før Nordisk Råds samling. Jeg var til samråd dér, og jeg gav tilsagn om at ville overveje mulighederne for en hurtigere ikrafttræden af visse forsikringsbestemmelser. Jeg tilføjede, at det rejste nogle administrative problemer, hvortil krævedes klarhed over, hvordan man vil forholde sig inden 1. marts eller i hvert fald omkring 1. marts. Jeg gjorde også opmærksom på, at der var politiske problemer knyttet til det, og at de måtte løses ved normal forhandling i folketinget ved lovforslagenes behandling her og i udvalget. Det er stadig mit standpunkt. Nu